

Antoni Seguí Parpal és enginyer agrònom (ETSIA, València, 1972) i Dr. enginyer agrònom (ETSEA, Lleida, 2005). Com a funcionari de carrera, des de 1974, ha treballat al SEA – servei d'extensió agrària - com a especialista¹ en ramaderia i farratges (1974-1980) i com a especialista en experimentació agrària al Consell Interinsular de les Illes Balears (1981-1982). Des de 1983 fins 2012 ha estat en diferents llocs tècnics del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya. Tota la seva activitat professional l'ha centrada sobre aspectes de l'explotació de vaques de llet, sempre des d'un punt de vista extensionista, prioritzant la comunicació per a la innovació. Ha col·laborat en nombroses publicacions i jornades tècniques adreçades a ramaders. De 2002 a 2011 va ser professor associat a l'ETSEA, UdL.

El darrer llibre publicat recull, en certa manera, allò après en la seva activitat.

Seguí Parpal A. 2009. L'explotació de vaques de llet: Factors de producció i bases de la comunicació per a la innovació. Edicions de la Universitat de Lleida; DAR, Generalitat de Catalunya.

Resum del llibre

*El llibre ofereix una visió general de l'explotació de vaques de llet, en els aspectes i factors tècnics, partint de la importància de cadascun d'ells en els resultats econòmics. L'explotació és l'eix argumental. En el primer capítol s'inclou una visió de les explotacions a Catalunya, en especial sobre les característiques productives i ús dels factors, i els principals problemes que s'hi detecten. Amb la revisió bibliogràfica del **model de comunicació per a la innovació agrària**, que ocupa el segon capítol, es volen donar a conèixer les característiques d'aquest treball d'assessorament, contrastant-lo amb d'altres disciplines.*

*En el tercer capítol, **la gestió tècnica i econòmica**, es presenta el mètode del pressupost empresarial, i com arribar a l'anàlisi i discussió de resultats a partir de les dades i resultats d'explotacions. S'expliquen exemples reals de com interpretar els resultats. Al tema de l'**alimentació** de les vaques s'hi dediquen dos capítols; un sobre les bases del racionament alimentari de la vaca com a remugant, des del paper dels farratges fins el plantejament de les racions, incloent-hi unes guies per al seguiment dels resultats, bé a través de la condició corporal de les vaques, bé a través de l'anàlisi sensorial de les femtes, bé amb diverses aplicacions informàtiques sobre com comprovar les racions; l'altre capítol tracta sobre els ingredients alimentaris, amb les guies sobre la valoració sensorial dels farratges i la potencialitat nutritiva.*

¹ El tipus de feina de l'especialista, en el SEA, s'explica en els següents punts:

1. Preparació tècnica de l'especialitat, principalment en aquells aspectes que les Agències, a través del seu pla anual d'activitats, sol·licitaven
2. Elaboració d'estudis tècnics de suport a la feina d'extensió (pla farratger d'interpretació d'anàlisis, estudi de racions tipus en l'àmbit comarcal, estudis comarcals de farratges, etc.)
3. Recolzament en el desenvolupament de cursos i/o jornades adreçats a ramaders
4. Recolzament en la preparació de viatges tècnics de ramaders
5. Realització de fulls tècnics d'assessorament dirigits als tècnics generalistes
6. Dissenyar i avaluar plans experimentals i demostracions de resultats
7. Visitar explotacions amb els agents d'extensió agrària, per conèixer el maneig i aconsellar sobre diversos factors de la producció.

En essència el treball de l'especialista requeria tenir criteris i coneixements suficients sobre la matèria de l'especialitat, els quals s'adquireixen a través de l'estudi i de la pràctica derivada de visitar explotacions agrícoles i ramaderes. En aquest sentit cal explicar que visitar les explotacions no és perdre el temps, sinó que significa detectar, conèixer i avaluar els problemes, la qual cosa permet detectar nombroses dades de caràcter tècnic. Dades que massa sovint no són aprofitades per manca d'un esquema previ d'anàlisi o d'investigació. També, a través d'aquesta coneixença, s'agafen criteris per seleccionar els treballs d'investigació, d'arreu del món, que s'han de llegir, i posar-los filtres per adaptar-los a l'extensió que se'n pugui fer.

*En el capítol 6è, **sanitat, reproducció i millora genètica**, s'hi repassen aquelles disfuncions digestives i metabòliques directament lligades a les racions i a la distribució de les mateixes. Sobre la reproducció es fa esment al maneig que s'ha de fer, i es donen els significats dels principals índexs reproductius de les explotacions.*

*En els capítols 7è i 8è s'hi tracten els **allotjaments** i les **instal·lacions per a la munyida**, de com menja i beu la vaca fins a les principals característiques que han de complir les estabulacions lliures, amb llit i amb cubicles i la resta d'àrees d'alimentació i de recollida, emmagatzemant i tractament de les dejeccions. Pel que fa a la munyida s'hi indiquen els tipus més corrents de sales de munyir, com elegir-les i com han de ser dissenyades, i amb quines peces essencials per a una correcta munyida. Sobre el robot munyidor, a més de les seves característiques, es descriu una guia per tal d'ajudar a la decisió de canviar una màquina per un robot. Com a novetat dins d'aquest capítol s'estudien aspectes de com a través de la munyida es poden compaginar treball i oci.*